

1

Κείμενο - φωτο: ΓΙΩΡΓΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥ

Η Οίτη είναι ένα βουνό με πολλά ρήγματα-φαράγγια, ιδιαίτερα στο ανατολικό μέρος της. Αρκετά επιβλητικά φαράγγια τα οποία εύκολα διακρίνονται κι από μακριά. Στο σύνολό τους είναι 13, σε μια απόσταση 20χιλιομέτρων. Δηλαδή κατά μέσο όρο, κάθε 1,5χλμ. υπάρχει φαράγγι. Είναι το βουνό που αριθμεί τα περισσότερα στην Ελλάδα. Η απόσταση μεταξύ τους είναι σχετικά μικρή και φαίνονται όλα παραταγμένα στη σειρά. Το μεγαλύτερο κι επιβλητικότερο είναι του Γοργοποτάμου και δίπλα από αυτό, προς τη βόρεια μεριά, είναι του Κωσταλέξη. Ανώνυμο φαράγγι που το ονομάσαμε έτσι από το χωριό που βρίσκεται από κάτω του. Το στενό ρήγμα φαίνεται επιβλητικά δίπλα από το χωριό. Έχει συνολικό μήκος 2,5-3χλμ. με υψομετρική διαφορά 750μ και ανήκει στο δήμο Λαμιέων Φθιώτιδος.

2

3

Στο εσωτερικό του συναντάμε αρκετούς καταρράκτες 5-12 μέτρων, ενώ οι 3 μεγαλύτεροι είναι ένας των 55μέτρων και δύο των 20. Στο σύνολό τους 52. Για τη διάσχιση του απαιτείται καλή φυσική κατάσταση, γιατί είναι διαδρομή 7 ωρών +2 ώρες πεζοπορία. Υπάρχει όμως κι άλλη λύση. Μπορούμε να κάνουμε το μισό φαράγγι με τους 25 καταρράκτες διάρκειας 3,5 ωρών +2 ώρες πεζοπορία, προσεγγίζοντάς το από δρόμο που τέμνει τη μέση του φαραγγιού. Νερά έχει για λίγο χρονικό διάστημα και αναλόγως με τα χιόνια της Οίτης. Συνήθως κατεβάζει Μάρτιο με Απρίλιο. Η διαδρομή πάντως είναι όμορφη κι ευχάριστη και χωρίς νερό και γενικά δεν περιέχει κάποιους κινδύνους.

Για να πάμε στο φαράγγι, πηγαίνουμε στο ομώνυμο χωριό. Περνάμε την πλατεία και ανεβαίνουμε από χωματόδρομο για το εκκλησάκι της Κοίμησης της Θεοτόκου. Οδηγώντας θα έχουμε το ρέμα αριστερά και θα βλέπουμε μπροστά το φαράγγι. Μόλις βρεθούμε σε έναν χώρο με κυπαρίσσια παρκάρουμε το αυτοκίνητο. Εκεί είναι η έξοδος.

4

5

6

7

1-8. Εικόνες από διάφορα σημεία του φαραγγιού σε διάσχιση με αρκετά νερά.

9. Από την πρώτη εξερεύνηση του πάνω μέρους το Σεπτέμβριο του 2006.

8

9

Για να πάμε στην είσοδο, θέση Λούκα 1150μ. υψόμετρο, περνάμε από το χωριό Κομποτάδες με κατεύθυνση το εκκλησάκι Αγίων Ταξιαρχών. Βρίσκεται ανάμεσα σε δυο κορυφές, τοπίο ιδιαίτερης φυσικής ομορφιάς, περιστοιχισμένο με έλατα, όπου υπάρχουν δυο κρυστάλλινες πηγές. Η Λούκα είναι στα όρια της περιφερειακής ζώνης του Εθνικού Δρυμού της Οίτης. Στο παρελθόν έχει συζητηθεί και συζητείται η σκέψη για την κατασκευή ορειβατικού καταφυγίου από τον ΕΟΣ Λαμίας, θέση που περιέχεται και στη Μελέτη του ΕΘΙΑ-ΓΕ για την προστασία του Εθνικού Δρυμού.

Εκεί αφήνουμε το αυτοκίνητο κι ακολουθούμε ρέμα που είναι παράλληλο με έναν δρόμο και κατεύθυνση Νοτιοανατολική. Περπατάμε για 30' μέσα από το στεγνό συνήθως ρέμα μέχρι να βρούμε το πρώτο μας ραπέλ. Η διαδρομή έχει μήκος 16χλμ βατό χωματόδρομο με 1 ώρα οδήγηση.

Για να πάμε στην είσοδο του δεύτερου μέρους με το αυτοκίνητο, ακολουθούμε την ίδια διαδρομή και 2χλμ μετά το εκκλησάκι των Αγίων Θεοδώρων, στρίβουμε αριστερά παίρνοντας το δρόμο που τελειώνει πάνω στο φαράγγι.

Το δεύτερο μισό του φαραγγιού, μπορούμε να το προσεγγίσουμε και πεζοπορικά. Νομίζω ότι είναι και η πιο καλή λύση, γλυτώνοντας τις μετακινήσεις. Από την έξοδο, κοιτώντας το βουνό, ακολουθούμε γιδόστρατες στα δεξιά μας, όπου σε 1 ώρα μας βγάζουν στο δρόμο.

14

10. Εικόνα από σημείο του φαραγγιού σε διάσχιση με αρκετά νερά.

11. Η θέση Λούκα ανάμεσα σε δυο κορυφές, περιστοιχισμένη με έλατα.

12. Από την πρώτη εξερεύνηση του πάνω μέρους το Σεπτέμβριο του 2006.

13. Η ομάδα στο τέλος της διαδρομής.

14. Στενό πέρασμα με χαμηλό φωτισμό.

15. Το δεύτερο μέρος του φαραγγιού, μπορούμε να το προσεγγίσουμε και πεζοπορικά, γλυτώνοντας τις μετακινήσεις.

Τελειώνοντας το φαράγγι βγαίνουμε σε ανοιχτό μέρος με μεγάλους βράχους. Ακολουθούμε δεξιά πορεία, μέχρι να βρούμε στο χωματόδρομο με αρκετή προσοχή γιατί δεν υπάρχει μονοπάτι κι αυτοσχεδιάζουμε.

Η διαδρομή προτείνεται για ορειβάτες κι όσους κινούνται με άνεση στο βουνό. Το δεύτερο μέρος όμως είναι προσιτό για τους περισσότερους. Είναι ένα φαράγγι που μπορεί να δώσει αρκετές όμορφες εικόνες. Πολλές σχολές canyoning κι εκπαιδευτικά προγράμματα την περίοδο 2005-2009 έχουν περάσει από κει, λόγω της ποικιλίας τεχνικών.

Πρέπει να αναφέρω ότι αυτό είναι το χωριό που εξελίχθηκε το δράμα της Ελένης Καρωύτη και που έγινε συνώνυμο της αθλιότητας και της απάνθρωπης συμπεριφοράς. Η γνωστή υπόθεση Κωσταλέξη.

Η παρουσία μας στην περιοχή για έναν λόγο παραπάνω, πρέπει να μεταδίδει ακόμη περισσότερο πολιτισμό, ευγένεια κι ανθρωπιά, περνώντας παράλληλα το μήνυμα φύση-αθλητισμός-πολιτισμός!

15

